

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2024. március 5.*

„Fellebbezés – Az Európai Unió intézményeinek dokumentumaihoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A 4. cikk (2) bekezdése – Kivételek – Az olyan dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása, amelynek hozzáférhetővé tétele veszélyeztetné egy adott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, beleértve a szellemi tulajdonhoz fűződő érdekeket is – A hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdek – Az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által elfogadott harmonizált szabványok – A szerzői jogból következő védelem – A jogállamiság elve – Az átláthatóság elve – A nyilvánosság elve – A jó kormányzás elve”

A C-588/21. P. sz. ügyben,

a **Public.Resource.Org Inc.** (székhelye: Sebastopol, Kalifornia [Amerikai Egyesült Államok]),

a **Right to Know CLG** (székhelye: Dublin [Írország])

(képviselik őket: J. Hackl, C. Nüßing Rechtsanwältin és F. Logue solicitor)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. szeptember 23-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Delaude, G. Gattinara és F. Thiran, meghatalmazotti minőségben

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Comité européen de normalisation (CEN)** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

az **Asociación Española de Normalización (UNE)** (székhelye: Madrid [Spanyolország]),

az **Asociația de Standardizare din România (ASRO)** (székhelye: Bukarest [Románia]),

az **Association française de normalisation (AFNOR)** (székhelye: La Plaine Saint-Denis [Franciaország]),

az **Austrian Standards International (ASI)** (székhelye: Bécs [Ausztria]),

* Az eljárás nyelve: angol.

a **British Standards Institution (BSI)** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),
a **Bureau de normalisation/Bureau voor Normalisatie (NBN)** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),
a **Dansk Standard (DS)** (székhelye: Koppenhága [Dánia]),
a **Deutsches Institut für Normung eV (DIN)** (székhelye: Berlin [Németország]),
a **Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN)** (székhelye: Delft [Hollandia]),
a **Schweizerische Normen-Vereinigung (SNV)** (székhelye: Winterthour [Svájc]),
a **Standard Norge (SN)** (székhelye: Oslo [Norvégia]),
a **Suomen Standardisoimisliitto ry (SFS)** (székhelye: Helsinki [Finnország]),
a **Svenska institutet för standarder (SIS)** (székhelye: Stockholm [Svédország]),
az **Institut za standardizaciju Srbije (ISS)** (székhelye: Belgrád [Szerbia])
(képviselik őket: K. Dingemann, M. Kottmann és K. Reiter Rechtsanwälte),

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, A. Arabadjiev, A. Prechal, E. Regan és N. Piçarra tanácselnökök, M. Ilesic (előadó), P. G. Xuereb, L. S. Rossi, I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele és J. Passer bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: M. Siekierzyńska tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. március 15-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2023. június 22-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a Public.Resource.Org, Inc. és a Right to Know CLG az Európai Unió Törvényszéke 2021. július 14-i Public.Resource.Org és Right to Know kontra Bizottság ítéletének (T-185/19, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2021:445) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék elutasította a 2019. január 22-i C(2019) 639 final, azon bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetüket, amelyben az Európai Bizottság elutasította az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által elfogadott négy harmonizált szabványhoz való hozzáférés iránti kérelmüket.

Jogi háttér

Az 1049/2001/EK rendelet

- 2 Az Európai Parlament, a[z Európai Unió] Tanácsának és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) „Cél” című 1. cikkének a) és b) pontja a következőképpen szól:

„E rendelet célja, hogy:

- a) a köz- vagy magánérdek alapján olyan módon határozza meg az Európai Parlament, az [Európai Unió] Tanácsának és a Bizottság (a továbbiakban: az intézmények) dokumentumaihoz való, az [EUMSZ 15.] cikkben előírt hozzáférési jogra irányadó elveket, feltételeket és korlátozásokat [helyesen: olyan módon határozza meg az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való, az EK-Szerződés 255. cikkében előírt hozzáférési jogra irányadó, köz- illetve magánérdeken alapuló elveket, feltételeket és korlátozásokat], hogy a dokumentumokhoz a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa;
- b) megállapítsa az e jog lehető legegyszerűbb módon történő gyakorlását biztosító szabályokat;
[...]

[...].”

- 3 Ezen irányelv „Kedvezményezettek és hatály” című 2. cikkének (1)-(3) bekezdése a következőket mondja ki:

„(1) Bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy jogosult az intézmények dokumentumaihoz hozzáférni az e rendeletben meghatározott elvek, feltételek és korlátok szerint.

(2) Ugyanezen elvek, feltételek és korlátok betartásával az intézmények dokumentumaikhoz való hozzáférést nem tagállamban lakó, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező természetes vagy jogi személyek számára is biztosíthatnak.

(3) Ez a rendelet az intézmény birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik, amely dokumentumokat az intézmény állított ki, vagy azok hozzá érkeztek, és amelyek az Európai Unió tevékenységi területeire vonatkoznak.”

- 4 Az említett rendelet „Kivételek” című 4. cikkének (1), (2) és (4) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] kedvezőtlenül befolyásolná a következők védelmét:

a) a közérdek tekintetében:

- közbiztonság,
- védelmi és katonai ügyek,

- nemzetközi kapcsolatok,
 - a Közösség vagy valamely tagállam pénzügyi, monetáris vagy gazdaságpolitikája;
- b) a személyiség és a magánszemély becsületének védelme, különösen a személyi adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően [helyesen: a magánélet és az egyén sérthetetlensége, különösen a személyes adatok védelmére vonatkozó közösségi joganyagnak megfelelően].

(2) Az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a közzététel [helyesen: hozzáférhetővé tétel] hátrányosan befolyásolná a következők védelmét:

- természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekei, beleértve a szellemi tulajdont is,
- bírósági eljárások és jogi tanácsadás [helyesen: jogi vélemények],
- ellenőrzések, vizsgálatok és könyvvizsgálatok célja,

kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[...]

(4) A harmadik személyek dokumentumait illetően az intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az (1) vagy a (2) bekezdésben felsorolt valamely kivétel alkalmazható-e, kivéve, ha egyértelmű, hogy a dokumentum közzétehető [helyesen: hozzáférhetővé tehető], illetve nem tehető közzé [helyesen: nem tehető hozzáférhetővé].”

- 5 Ugyanezen rendeletnek az „Első kérelmek feldolgozása” című 7. cikke a (2) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Teljes vagy részleges elutasítás esetén a kérelmező az intézmény válaszána át vételétől számított 15 munkanapon belül megerősítő kérelmet nyújthat be, amelyben az intézményt álláspontja felülvizsgálatára kéri.”

- 6 Az 1049/2001 rendelet „Közvetlen hozzáférés elektronikus formában vagy nyilvántartáson keresztül” című 12. cikke a (2) bekezdésében a következőket mondja ki:

„A 4. és 9. cikk figyelembevételével különösen a jogalkotási dokumentumokat, vagyis a tagállamokban vagy azok számára törvényileg kötelező jogi aktusok [helyesen: számára kötelező erejű jogi aktusok] elfogadására irányuló eljárások folyamán összeállított vagy megküldött dokumentumokat kell közvetlenül hozzáférhetővé tenni.”

Az 1367/2006/EK rendelet

- 7 A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról

szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.) „Fogalom meghatározások” című 2. cikke az (1) bekezdése d) pontjának i) alpontjában a következőket írja elő:

„E rendelet alkalmazásában:

[...]

d) »környezeti információ«: minden olyan írásbeli, vizuális, szóbeli, elektronikus vagy bármilyen más materiális formában lévő információ, amely az alábbiak valamelyikére vonatkozik:
i) a környezeti elemek állapota, mint például a levegő vagy a légkör, a víz, a talaj, a táj, a tájkép és a természetes élőhelyek, beleértve a vizes élőhelyeket, a part menti és tengeri területeket, a biológiai sokféleséget és annak összetevőit, beleértve a géntechnológiával módosított szervezeteket, valamint az ezen elemek közötti kölcsönhatást.”

8 E rendelet „Kivételek alkalmazása környezeti információhoz való hozzáférés iránti kérelmekre” című 6. cikke az (1) bekezdésének első mondatában a következőket mondja ki:

„Az [1049/2001] rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik franciabekezdése esetében – a vizsgálatok, különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok kivételével – a közzétételhez fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik.”

Az 1907/2006/EK rendelet

9 A 2009. június 22-i 552/2009/EK bizottsági rendelettel módosított, a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212., 39. o.; a továbbiakban: 1907/2006 rendelet) XVII. Mellékletében szereplő táblázat 27. pontja a nikkelt korlátozási feltételeit illetően a következőképpen rendelkezik:

„1. Nem használható fel:

- a) semmilyen olyan tárgyban, amelyet átszűrt fülbe vagy az emberi test más átszűrt részébe helyeznek, kivéve akkor, ha az ilyen tárgyak nikkelt kibocsátási sebessége kisebb, mint 0,2 µg/cm²/hét (kioldódási határérték);
- b) olyan árucikkekben, amelyek a bőrrel közvetlenül vagy hosszú ideig érintkeznek, pl.:

- fülbevaló,
- nyaklánc, karperec és karlánc, bokaperec, gyűrű,
- karóra háza, óraszíj és órarögzítő,
- kapocsfej, csat, szegecs, cipzár és fémjelzések, ha ezeket ruházaton alkalmazzák,

amennyiben ezen árucikk részeiből, amelyek a bőrrel közvetlenül és hosszan érintkeznek 0,5 µg/cm²/hét értéknél nagyobb arányú a nikkelkibocsátás;

c) olyan árucikkben, mint amilyeneket az 1.b) pontban felsoroltak, amelyeknek nem nikkelbevonatuk van, kivéve, ha az ilyen bevonat biztosítja azt, hogy az árucikknek a bőrrel közvetlenül és hosszan érintkező részén legalább két év rendes használat után a nikkelkibocsátás nem haladja meg a 0,5 µg/cm²/hét értéket.

2. Az 1.a)-c) pont alá tartozó árucikkek nem hozhatók forgalomba, amennyiben nem felelnek meg az e pontokban megállapított követelményeknek.
3. Annak igazolására, hogy az árucikkek az 1. és 2. pontnak megfelelnek, [a CEN] által elfogadott szabványokat alkalmazzák vizsgálati módszerként.”

Az 1025/2012/EU rendelet

- 10 Az európai szabványosításról, a 89/686/EGK és a 93/15/EGK tanácsi irányelv, a 94/9/EK, a 94/25/EK, a 95/16/EK, a 97/23/EK, a 98/34/EK, a 2004/22/EK, a 2007/23/EK, a 2009/23/EK és a 2009/105/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 87/95/EGK tanácsi határozat és az 1673/2006/EK európai parlamenti és tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 1025/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 316., 12. o.) (5) preambulumbekzdése értelmében:

„Az európai szabványok igen fontos szerepet játszanak a belső piac szempontjából, például a harmonizált szabványok használata révén, vélelmezve, hogy a forgalomba hozandó termékek megfelelnek az e termékek tekintetében a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályokban megállapított alapvető követelményeknek. E követelményeket pontosan meg kell határozni az európai szabványügyi szervezetek általi hibás értelmezésük elkerülése érdekében.”

- 11 E rendelet „Fogalommeghatározások” című 2. cikke az 1. c) pontjában a következőket mondja ki:

„E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. »szabvány«: egy elismert szabványügyi testület által ismételt vagy folyamatos alkalmazás céljára elfogadott műszaki előírás, amelynek betartása nem kötelező, és amely a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:

[...]

- c) »harmonizált szabvány«: a Bizottság felkérésére az uniós harmonizációs jogszabályok alkalmazásának elősegítésére elfogadott európai szabvány”.

- 12 Az említett rendeletnek az „Európai szabványügyi szervezetek szabványosításra való felkérése” című 10. cikke az (1) bekezdésében a következőket írja elő:

„A Bizottság Szerződésben foglalt hatásköri korlátokon belül felkérhet egy vagy több európai szabványügyi szervezetet európai szabvány vagy szabvány jellegű dokumentum megadott határidőn belüli kidolgozására. Ezen európai szabványoknak és európai szabvány jellegű dokumentumoknak piacvezérelniük kell lenniük, figyelembe kell venniük a közérdeket és a Bizottság kérésében egyértelműen megfogalmazott szakpolitikai célkitűzéseket, és konszenzuson kell alapulniuk. A Bizottság meghatározza a kért dokumentum által teljesítendő, tartalomra vonatkozó előírásokat és határidőt állapít meg annak elfogadására.”

- 13 Ugyanezen rendeletnek „A harmonizált szabványokkal szembeni hivatalos kifogások” című 11. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Amennyiben egy tagállam vagy az Európai Parlament úgy ítéli meg, hogy egy harmonizált szabvány nem felel meg teljesen azoknak a követelményeknek, amelyekre az vonatkozik, és amelyeket a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabály meghatároz, arról részletes magyarázattal együtt értesíti a Bizottságot, a Bizottság pedig – amennyiben a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabály által létrehozott bizottság létezik – az ilyen bizottsággal, illetve az ágazati szakértői konzultáció egyéb formái által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően úgy határozhat, hogy:

- a) az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzéteszi, nem teszi közzé vagy korlátozásokkal teszi közzé a szóban forgó harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozásokat;
 - b) az Európai Unió Hivatalos Lapjában fenntartja, korlátozásokkal tartja fenn vagy visszavonja a szóban forgó harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozásokat.”
- 14 Az európai szabványügyi szervezeteknek a szabványosítási tevékenységekhez nyújtott esetleges uniós finanszírozást a 1025/2012 rendelet 15. cikke szabályozza.

A 2009/48/EK irányelv

- 15 A játékok biztonságáról szóló, 2009. június 18-i 2009/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2009.L 170., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 355., 92. o.) „A megfelelés vélelmezése” című 13. cikkének szövege a következő:

„Azokról a játékokról, amelyek megfelelnek azon harmonizált szabványoknak vagy azok részeinek, amelyek hivatkozásait közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában, vélelmezni kell, hogy megfelelnek a 10. cikkben és a II. mellékletben meghatározott követelményeknek, amelyekre az említett szabványok vagy azok részei vonatkoznak.”

A jogvita előzményei

- 16 A jogvitának a megtámadott ítélet 1–4. pontjában ismertetett előzményei a következők:
- 17 A fellebbezők nonprofit szervezetek, amelyek elsődleges feladata, hogy minden polgár számára szabadon hozzáférhetővé tegyék a jogot. 2018. szeptember 25-én az 1049/2001 rendelet, és az 1367/2006 rendelet alapján a Bizottságnál lévő dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet (a továbbiakban: hozzáférési kérelem) nyújtottak be az Európai Bizottság Belső Piaci, Ipar-, Vállalkozás- és Kkv-politikai Főigazgatóságához.
- 18 A hozzáférési kérelem a CEN által az 1025/2012 rendeletnek megfelelően elfogadott négy harmonizált szabványra, nevezetesen a „Gyermekjátékszerek biztonsága – 5. rész: Kémiai játék(készlet) a kísérletezőkészletek kivételével” című EN 71–5:2015 szabványra; a „Gyermekjátékszerek biztonsága – 4. rész: Kísérletezőkészletek kémiai és hasonló kísérletekhez” című EN 71–4:2013 szabványra; a „Gyermekjátékszerek biztonsága – 12. rész: N-nitrozaminok és N-nitrozálható anyagok” című EN 71–12:2013 szabványra; valamint az „A kopást és a korróziót szimuláló eljárás a bevonatos darabok nikkelkibocsátásának kimutatására” című EN 12472:2005 + A 1:2009 szabványra vonatkozott (a továbbiakban: kért harmonizált szabványok).

- 19 2018. november 15-i levelében a Bizottság az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése alapján elutasította a hozzáférési kérelmet.
- 20 2018. november 30-án a fellebbezők az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet nyújtottak be a Bizottsághoz. A Bizottság a vitatott határozattal megerősítette a kért harmonizált szabványokhoz való hozzáférés megtagadását.

A Törvényszék előtti kereset és a megtámadott ítélet

- 21 A Törvényszék Hivatalához 2019. március 28-án benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők keresetet indítottak a vitatott határozat megsemmisítése iránt.
- 22 A 2019. november 20-i Public.Resource.Org és Right to Know kontra Bizottság végzéssel (T-185/19, EU:T:2019:828) a CEN és tizennégy nemzeti szabványügyi szervezet, vagyis az Asociación Española de Normalización (UNE), az Asociația de Standardizare din România (ASRO), az Association française de normalisation (AFNOR), az Austrian Standards International (ASI), a British Standards Institution (BSI), a Bureau de normalisation/Bureau voor Normalisatie (NBN), a Dansk Standard (DS), a Deutsches Institut für Normung eV (DIN), a Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN), a Schweizerische Normen-Vereinigung (SNV), a Standard Norge (SN), a Suomen Standardisoimisliitto ry (SFS), a Svenska institutet för standarder (SIS) és az Institut za standardizaciju Srbije (ISS) (a továbbiakban együtt: beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban) számára engedélyezték, hogy a T-185/19. sz. ügybe a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzanak.
- 23 Keresetük alátámasztására a fellebbezők két jogalapra hivatkoztak. A fellebbezők az első jogalapjukkal lényegében azt állították, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és mérlegelési hibát követett el az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel alkalmazása során, azzal az indokkal, hogy egyrészt semmilyen szerzői jogi védelem nem alkalmazható a kért harmonizált szabványokra, másrészt pedig a CEN és nemzeti tagjai kereskedelmi érdekeinek semmilyen sérelmét nem bizonyították.
- 24 Második jogalapjukkal a fellebbezők azt rótták fel a Bizottságnak, hogy tévesen alkalmazta a jogot az e 4. cikk (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek hiányát illetően, és megsértette az indokolási kötelezettséget, mivel úgy ítélte meg, hogy az e rendelkezés értelmében vett semmilyen nyomós közérdek nem igazolja a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét, és nem indokolta kellőképpen az ilyen nyomós közérdek fennállása elismerésének megtagadását.
- 25 Az első jogalapra válaszul a Törvényszék, miután a megtámadott ítélet 29. pontjában emlékeztetett arra, hogy az 1049/2001 rendelet célja, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférési jogot biztosítsa a nyilvánosság számára az uniós intézmények dokumentumaihoz, és hogy e rendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően ez a jog kiterjed mind az ezen intézmények által kibocsátott, mind a harmadik felektől kapott dokumentumokra, amelyek között szerepel minden jogi személy, ezen ítélet 30. és 31. pontjában megállapította, hogy az említett jogra köz- vagy magánérdekekkel kapcsolatos okokon alapuló korlátozások vonatkoznak.
- 26 Először is, ami a kért harmonizált szabványokhoz fűződő kereskedelmi érdekek szerzői jog általi védelmének esetleges megsértését, valamint e harmonizált szabványok arra való alkalmasságát illeti, hogy szerzői jogi védelemben részesüljenek, noha azok az uniós jog részét képezik, a

- Törvényszék a megtámadott ítélet 40–43. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy a harmadik személyektől származó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmet elbíráló hatóság feladata az olyan objektív és egybehangzó valószínűsítő körülmények azonosítása, amelyek megerősíthetik az érintett harmadik személy által hivatkozott szerzői jog fennállását.
- 27 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 47. és 48. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság – anélkül, hogy hibát követett volna el – helytállóan állapíthatta meg, hogy a szóban forgó harmonizált szabványok esetében a jelen ügyben elérték az eredetiség azon megkövetelt küszöbértékét, amely szükséges ahhoz, hogy az ítélkezési gyakorlat értelmében vett „műnek” minősüljenek és jogosultak legyenek e védelemre.
- 28 Ezenkívül a Törvényszék a megtámadott ítélet 54. pontjában megállapította, hogy a felperesek tévesen állítják, hogy mivel a Bíróság a 2016. október 27-i James Elliott Construction ítéletben (C-613/14, EU:C:2016:821) megállapította, hogy a kért harmonizált szabványok az „uniós jog” részét képezik, az említett szabványokhoz való hozzáférésnek szabadnak és térítésmentesnek kell lennie, így a hozzáférési jog alóli semmilyen kivétel nem alkalmazható rájuk.
- 29 Másodszor, az arra alapított érvet illetően, hogy a kért harmonizált szabványok nem állnak szerzői jogi védelem alatt, mivel nincs szó a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vett „személyes szellemi alkotásról”, ami az ilyen védelemben való részesüléshez szükséges, a Törvényszék a megtámadott ítélet 59. pontjában lényegében úgy ítélte meg, hogy az érv nem kellően alátámasztott.
- 30 Harmadszor, ami az azon kérdéssel kapcsolatos értékelési hiba fennállását illeti, hogy sérültek-e a védett kereskedelmi érdekek, a Törvényszék a megtámadott ítélet 65. és 66. pontjában hangsúlyozta, hogy a szabványok értékesítése az összes szabványügyi szervezet által követett gazdálkodási modell lényeges összetevője. Amennyiben a Bizottság megalapozottan állapította meg, hogy a kért harmonizált szabványok szerzői jogi védelem tárgyát képezik, amelynek értelmében azok az érdekeltek számára bizonyos díjak megfizetését követően tehetőek hozzáférhetővé, az 1049/2001 rendelet alapján történő ingyenes hozzáférhetővé tételük konkrétan és ténylegesen érinthette volna a CEN és nemzeti tagjainak kereskedelmi érdekeit. A Törvényszék ezen ítélet 71. pontjában hozzátette, hogy az a tény, hogy az európai szabványügyi szervezetek az alkalmazandó jogszabályokkal való összhangra vonatkozó tanúsítási szolgáltatások nyújtásával közfeladatok ellátásához járulnak hozzá, egyáltalán nem változtat a gazdasági tevékenységet végző magánjogi jogalany jogállásukon.
- 31 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 74. pontjában az első jogalapot teljes egészében elutasította.
- 32 A fellebbezők második jogalapja három részből áll.
- 33 E jogalap harmadik részét illetően, amely a nyomós közérdek fennállása elismerésének Bizottság általi megtagadásának elégtelen indokolásán alapul, a Törvényszék mindenekelőtt a megtámadott ítélet 86. pontjában rámutatott arra, hogy a vitatott határozatban a Bizottság jelezte, hogy a 2016. október 27-i James Elliott Construction ítélet (C-613/14, EU:C:2016:821) nem keletkeztet a harmonizált szabványoknak az Európai Unió Hivatalos Lapjában való proaktív közzétételére vonatkozó kötelezettséget, és nem alapoz meg automatikusan olyan nyomós közérdeket sem, amely igazolná a hozzáférhetővé tételüket. Ezt követően a megtámadott ítélet 87. és 88. pontjában a Törvényszék azt is megállapította, hogy a Bizottság cáfolta a fellebbezőknek a környezeti ügyekben érvényesülő átláthatósági kötelezettségekkel kapcsolatos állításait,

- amelyeket úgy tekintettek, mint amelyek jelentősebb nyomós közérdeket képviselnek a valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelméhez fűződő érdekhez képest, és a Bizottság hozzátette, hogy semmilyen, az ilyen hozzáférhetővé tételt igazoló nyomós közérdeket nem tudott azonosítani. Végül a megtámadott ítélet 91. pontjában a Törvényszék hozzátette, hogy a Bizottság – jóllehet köteles kifejteni azokat az okokat, amelyek igazolják a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendeletben előírt valamely kivétel adott ügyre történő alkalmazását – ugyanakkor nem köteles olyan információkat nyújtani, amelyek túlmennek az ahhoz szükséges mértéken, hogy a hozzáférést kérő megértse a Bizottság határozatának alapjául szolgáló indokokat, a Törvényszék pedig felülvizsgálja e határozat jogszerűségét.
- 34 A jogszabályokhoz való szabad hozzáférést igénylő nyomós közérdek fennállását illetően a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 99–101. pontjában megállapította, hogy a jelen ügyben a fellebbezők arra törekedtek, hogy teljes egészében kivonják a harmonizált szabványok kategóriáját az 1049/2001 rendelettel bevezetett anyagi jogi kivételek rendszerének alkalmazhatósága alól, anélkül azonban, hogy alátámasztották volna a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét igazoló konkrét indokokat, vagy kifejtették, hogy e szabványok hozzáférhetővé tételének milyen mértékben kellett volna elsőbbséget élveznie a CEN vagy nemzeti tagjai kereskedelmi érdekeinek védelmével szemben.
- 35 Másodszor, az európai szabványosítási rendszer – amelynek célja az áruk szabad mozgásának elősegítése valamennyi európai országban, egyenértékű minimális biztonsági szint biztosítása mellett – működőképességének biztosításához fűződő közérdek elsőbbséget élvez a harmonizált szabványokhoz való szabad és térítésmentes hozzáférés biztosításához képest.
- 36 Harmadszor, az 1025/2012 rendelet kifejezetten egy olyan közzétételi rendszert ír elő, amely a harmonizált szabványok hivatkozásaira korlátozódik, és lehetővé teszi az e szabványokhoz való fizetés ellenében történő hozzáférést azon személyek számára, akik élni kívánnak a szabványhoz kapcsolódó megfelelőség vélelmével.
- 37 Negyedszer, a Törvényszék a megtámadott ítélet 104. és 105. pontjában megállapította, hogy a Bizottság a vitatott határozatban nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy semmilyen nyomós közérdek nem igazolja az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata alapján a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét. A Törvényszék ezen ítélet 107. pontjában hozzátette, hogy azon túl, hogy a felperesek nem jelölték meg azon „alkotmányos elv” pontos forrását, amely a harmonizált szabványokhoz való szabad és térítésmentes hozzáférést követeli meg, semmilyen módon nem igazolták azt az indokot, amely miatt ezeknek a valamely „jogszabály” nyilvánosságával és hozzáférhetőségével kapcsolatos kötelezettség alá kellene tartozniuk, mivel e szabványok nem kötelező erejűek, kizárólag az érintett személyekkel szemben váltják ki a hozzájuk kapcsolódó joghatásokat, és térítésmentesen hozzáférhetők a tagállami könyvtárakban.
- 38 A környezeti ügyekben az átláthatóság kötelezettségéből eredő nyomós közérdek fennállását illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 119. pontjában megállapította, hogy mind a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-én Aarhusban aláírt, és az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL 2005. L 124., 1. o.) jóváhagyott egyezmény (kihirdette: a 2001. évi LXXXI. törvény), mind pedig az 1367/2006 rendelet úgy rendelkezik, hogy a környezeti információhoz való nyilvános hozzáférést kérelem alapján, vagy az érintett hatóságok és intézmények tevékeny

terjesztése révén kell biztosítani. Amennyiben azonban e hatóságok és intézmények elutasíthatnak egy információhoz való hozzáférés iránti kérelmet, ha az bizonyos kivételek hatálya alá tartozik, a hatóságok és intézmények nem kötelesek az ilyen információ tevékeny terjesztésére.

- 39 A Törvényszék ebből ezen ítélet 129. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a kért harmonizált szabványok nem tartoznak a környezetbe történő kibocsátással kapcsolatos információk körébe, és ezért nem vonatkozhat rájuk az e rendelet 6. cikke (1) bekezdésének első mondatában előírt azon vélelem, amely szerint az ilyen jellegű szabványok hozzáférhetővé tétele úgy tekintendő, hogy ahhoz az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése értelmében nyomós közérdek fűződik.
- 40 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 130. pontjában teljes egészében elutasította a második jogalapot, valamint a keresetet.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

- 41 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a fellebbezéssel megtámadott ítéletet, és tegye lehetővé a kért dokumentumokhoz való hozzáférést;
 - másodlagosan az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé; és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 42 A Bizottság és az elsőfokú eljárásban beavatkozók azt kérik, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

Az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitására irányuló kérelemről

- 43 A Bíróság Hivatalához 2023. augusztus 17-én benyújtott beadványukkal az elsőfokú eljárásban beavatkozók a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását kérték.
- 44 Kérelmük alátámasztása érdekében arra hivatkoznak, hogy a főtanácsnok 2023. június 22-én ismertetett indítványa számos, tényekkel alá nem támasztott, sőt téves feltételezésen alapul, amelyek legalábbis alaposabb vitát követelnek meg. Ezenfelül úgy vélik, hogy az alapos vitára annál is inkább szükség van, mivel a főtanácsnok valótlan feltételezésekre támaszkodott, és az általa az indítványában elfogadott megközelítés, különösen az, amely szerint „az uniós szabványosítási rendszer valójában nem teszi szükségessé a harmonizált szabványokhoz a fizetés ellenében való hozzáférés”, kockázatot jelent e rendszer működésére nézve.
- 45 Eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően az eljárás során bármikor elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz

befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.

- 46 A jelen ügyben nem ez a helyzet. Az elsőfokú eljárásban beavatkozók és a Bizottság ugyanis a tárgyaláson előadták a jogvita ténybeli hátterére vonatkozó értékelésüket. Többek között lehetőségük volt arra, hogy kifejtsék álláspontjukat a tényeknek a megtámadott ítéletben és a fellebbezésben szereplő bemutatásával kapcsolatban, valamint kifejtsék azokat az indokokat, amelyek miatt véleményük szerint az európai szabványosítási rendszer a kért harmonizált szabványokhoz való díjköteles hozzáférést igényel. Így a Bíróság a főtanácsnok meghallgatását követően úgy véli, hogy az ügy elbírálásához szükséges összes információval rendelkezik.
- 47 Egyébiránt azon állítást illetően, amely szerint a főtanácsnok indítványa olyan iránymutatásokat tartalmaz, amelyek kockázatot jelentenek az európai szabványosítási rendszer működésére, emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya és eljárási szabályzata nem teszi lehetővé, hogy az érdekelt felek a főtanácsnoki indítványra válaszként észrevételeket tegyenek (2017. október 25-i Polbud–Wykonawstwo ítélet, C-106/16, EU:C:2017:804, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 48 Az EUMSZ 252. cikk második bekezdése értelmében ugyanis a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében az Európai Unió Bíróságának alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. E tekintetben a Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem pedig az annak alapjául szolgáló indokolás. Következésképpen az, ha az érdekelt fél nem ért egyet a főtanácsnok indítványával, bármilyen kérdéseket is vizsgáljon a főtanácsnok az indítványban, önmagában nem indokolhatja a szóbeli szakasz újbóli megnyitását (2014. szeptember 4-i Vnuk ítélet, C-162/13, EU:C:2014:2146, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 49 A fenti megfontolásokra tekintettel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását nem kell elrendelni.

A fellebbezésről

- 50 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők két jogalapra hivatkoznak. Az első jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a kért harmonizált szabványok az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt, valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmére irányuló, a szellemi tulajdont is magában foglaló kivétel hatálya alá tartoznak. A második jogalap az e 4. cikk (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett, az e szabványok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállásával kapcsolatos téves jogalkalmazáson alapul.
- 51 Először a második jogalapot kell megvizsgálni.

A felek érvei

- 52 Második jogalapjukkal a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy nem áll fenn olyan, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek, amely igazolná a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét.
- 53 A fellebbezők elsősorban lényegében azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 98–101. pontjában úgy ítélte meg, hogy nem bizonyították azokat a konkrét indokokat, amelyek a nyomós közérdek fennállása alapján igazolják a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét.
- 54 E tekintetben mindenekelőtt arra hivatkoznak, hogy a kért harmonizált szabványok az uniós jog részét képezik, amelynek szabadon hozzáférhetőnek kell lennie. Azt állítják továbbá, hogy e szabványok a fogyasztók számára alapvető kérdésekre, nevezetesen a játékok biztonságára vonatkoznak. Végül előadják, hogy az ilyen szabványok a gyártók és az ellátási lánc minden más résztvevője számára is nagyon fontosak, mivel fennáll az uniós szabályozásnak való megfelelés véelme, amely az említett szabványokban előírt követelményeknek való megfelelés esetén alkalmazandó az érintett termékekre.
- 55 Másodsorban, a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 102. és 103. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy az európai szabványosítási rendszer működőképességének biztosításához fűződő közérdek elsőbbséget élvez a harmonizált szabványokhoz való szabad és térítésmentes hozzáférés biztosításához képest.
- 56 Ezenkívül a felperesek szerint az európai szabványosítási rendszer működőképessége nem tartozik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel hatálya alá, amely csak a természetes vagy jogi személyek kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozik, ideértve a szellemi tulajdont is. Annak megállapításával, hogy az európai szabványosítási rendszer működőképességének biztosításához fűződő közérdek e rendelkezés hatálya alá tartozik, a Törvényszék tévesen hozott létre egy kivételt, amelyről e rendelet nem rendelkezik.
- 57 Harmadsorban, a fellebbezők azt róják fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 104. és 105. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta a Bizottság azon értékelését, amely szerint a 2016. október 27-i James Elliott Construction ítélet (C-613/14, EU:C:2016:821) nem keletkeztet a harmonizált szabványoknak az Európai Unió Hivatalos Lapjában történő proaktív közzétételére vonatkozó kötelezettséget, és nem alapoz meg automatikusan olyan nyomós közérdeket sem, amely igazolná a hozzáférhetővé tételüket.
- 58 E tekintetben a kért harmonizált szabványokat jogalkotási dokumentumoknak kell tekinteni, mivel elfogadási eljárásuk „ellenőrzött” jogalkotási felhatalmazásnak minősül. Közelebbről, az ilyen szabványokra való hivatkozásokat közzéteszik az Európai Unió Hivatalos Lapjában, és a Bizottság arra kötelezi a tagállamokat, hogy hat hónapon belül módosítás nélkül fogadják el valamennyi harmonizált szabványt nemzeti szabványként. Ezenkívül az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététel hatásaként az uniós jogszabályok hatálya alá tartozó és a harmonizált szabványokban meghatározott műszaki követelményeknek megfelelő termékek esetében véelmezni kell az uniós szabályozásnak való megfelelést.

- 59 Negyedsorban, a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 107. pontjában tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a harmonizált szabványok kizárólag az érintett személyekkel szemben váltják ki a hozzájuk kapcsolódó joghatásokat. E következtetés ugyanis ellentétes a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatával, amely szerint a harmonizált szabványok az uniós jog részét képezik.
- 60 Az elsőfokú eljárásban beavatkozók által támogatott Bizottság előzetesen azt válaszolja, hogy a fellebbezők érvelése olyan általános, hogy azt valamely harmonizált szabványra vonatkozó valamennyi hozzáférhetővé tétel iránti kérelemre alkalmazni lehetne.
- 61 A felperesek által konkrétan hivatkozott indokokat illetően a Bizottság először is rámutat arra, hogy noha úgy véli, hogy a kért harmonizált szabványok ténylegesen az uniós jog részét képezik, ez nem jelenti azt, hogy azoknak szabadon hozzáférhetőeknek kell lenniük. Másodszor, azon tényt illetően, hogy e szabványok a fogyasztók számára alapvető kérdésekre vonatkoznak, rámutat, hogy ez az érvelés túl általános ahhoz, hogy elsőbbséget élvezzen a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokkal szemben. Harmadszor, a harmonizált szabványok által megtestesített, a gyártók és az ellátási lánc többi résztvevője számára a belső piachoz való hozzáféréshez fűződő érdek nem minősíthető olyan nyomós közérdeknek, amely igazolná e szabványok hozzáférhetővé tételét.
- 62 A Bizottság ezenkívül arra hivatkozik, hogy a harmonizált szabványokhoz való szabad és térítésmentes hozzáférés rendszerszintű hatást gyakorolna az elsőfokú eljárásban beavatkozó felekre, szellemi tulajdonjogaikra és kereskedelmi bevételeikre. E tekintetben az európai szabványosítási rendszer nem működhet az e szabványokhoz fizetés ellenében való hozzáférés nélkül, így az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében előírt kivétel alkalmazandó. Mindenesetre nem áll fenn olyan nyomós közérdek, amely igazolná az említett szabványok hozzáférhetővé tételét.
- 63 Végül a Bizottság pontosítja, hogy a harmonizált szabványokat nem jogalkotási eljárások során, hanem a Bizottság által valamely szabványügyi testületnek adott felhatalmazás alapján, jogalkotási aktus elfogadását követően dolgozzák ki. Ezen túlmenően, miután egy szabványügyi szervezet elfogadta a harmonizált szabványokat, azokat e szervezet nemzeti tagjainak át kell ültetniük a nemzeti jogrendbe, összhangban a szabványügyi testület belső eljárási szabályaival. Mindenesetre az 1049/2001 rendelet 12. cikkének (2) bekezdésében előírt közvetlen hozzáférés szintén az e rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel hatálya alá tartozik.
- 64 Következésképpen a Bizottság úgy véli, hogy a második jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 65 Második jogalapjukkal a fellebbezők lényegében azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy semmilyen, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek nem igazolja a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét. Álláspontjuk szerint az uniós joghoz való szabad hozzáférést előíró jogállamiság elve értelmében olyan nyomós közérdek áll fenn, amely igazolja az e szabványokhoz való hozzáférést az összes, valamely tagállamban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy számára, azzal az indokkal, hogy az említett normák az uniós jog részét képezik.

- 66 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az Unió intézményeinek, szerveinek és hivatalainak dokumentumaihoz való hozzáférés jogát az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdése, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 42. cikke bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személy számára biztosítja. E jog gyakorlását az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférést illetően az 1049/2001 rendelet szabályozza, amelynek az 1. cikke értelmében célja többek között, hogy „olyan módon határozza meg” az említett jogra irányadó „elveket, feltételeket és korlátozásokat”, „hogy a dokumentumokhoz való lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa”, valamint „megállapítsa ugyanezen jog lehető legegyszerűbb módon történő gyakorlását biztosító szabályokat”.
- 67 E rendelet 2. cikkének (1) bekezdése kifejezetten előírja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való hozzáférés jogát. Az említett rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az intézmények – ezen elvek, feltételek és korlátok betartásával – engedélyezhetik a dokumentumaikhoz való hozzáférést a valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező természetes vagy jogi személyek számára.
- 68 Ugyanezen rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése és utolsó tagmondata szerint az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel kedvezőtlenül befolyásolná a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeit, beleértve a szellemi tulajdont is, kivéve ha e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik.
- 69 E rendelkezés szövegéből tehát kitűnik, hogy az ott előírt kivétel nem alkalmazható, ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik.
- 70 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már megállapította, hogy a valamely irányelv alapján elfogadott olyan harmonizált szabvány, amelynek hivatkozásait közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában, joghatásainál fogva az uniós jog részét képezi (lásd ebben az értelemben: 2016. október 27-i James Elliott Construction ítélet, C-613/14, EU:C:2016:821, 40. pont).
- 71 Közelebbről, először is a Bíróság már megállapította, hogy a harmonizált szabványokra a jogalanyokkal szemben általában véve akkor lehet hivatkozni, ha azokat közzétették az Európai Unió Hivatalos Lapjában (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Stichting Rookpreventie Jeugd és társai ítélet, C-160/20, EU:C:2022:101, 48. pont).
- 72 Másodszor, a harmonizált szabványok kidolgozására irányuló eljárást illetően meg kell állapítani, hogy azt az uniós jogalkotó az 1025/2012 rendeletben határozta meg, és hogy az e rendelet III. fejezetében szereplő rendelkezéseknek megfelelően a Bizottság központi szerepet játszik az európai szabványosítási rendszerben.
- 73 Így meg kell jegyezni, a főtanácsnok indítványának 23–31. pontjában foglaltakhoz hasonlóan, hogy még ha e szabványok kidolgozásával magánjogi szervet is bíznak meg, kizárólag a Bizottság jogosult arra, hogy valamely irányelv vagy rendelet végrehajtása érdekében harmonizált szabvány kidolgozását kérje. Az 1025/2012 rendelet 10. cikke (1) bekezdésének utolsó mondata értelmében, a Bizottság meghatározza azokat a tartalmi kritériumokat, amelyeknek a kért harmonizált szabvány meg kell, hogy feleljen, és az elfogadásához határidőt állapít meg. E kidolgozást a Bizottság felügyeli, amely e rendelet 15. cikkével összhangban finanszírozást is nyújt. Az említett

rendelet 11. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően a Bizottság úgy határozhat, hogy közzéteszi, nem teszi közzé vagy korlátozásokkal teszi közzé a szóban forgó harmonizált szabványra vonatkozó hivatkozásokat az Európai Unió Hivatalos Lapjában.

- 74 Harmadszor, noha az 1025/2012 rendelet a 2. cikkének 1. pontjában előírja, hogy a harmonizált szabványok betartása nem kötelező, az e szabványoknak megfelelő termékek esetében – amint az e rendelet (5) preambulumbekzdéséből kitűnik – vélelmezni kell, hogy megfelelnek a vonatkozó uniós harmonizációs jogszabályokban megállapított, rájuk vonatkozó alapvető követelményeknek. Az e jogszabály által biztosított e joghatás az említett szabványok egyik alapvető jellemzője, és a gazdasági szereplők számára az áruk és szolgáltatások uniós piacon való szabad mozgásához való jog gyakorlásának alapvető eszközévé teszi őket.
- 75 Közelebbről, az adminisztratív nehézségekre és az ebből eredő többletköltségekre tekintettel a gazdasági szereplők számára nehéznek, sőt lehetetlennek bizonyulhat az ilyen szabványoknak való megfeleléstől eltérő eljárást alkalmazni, mint például egyéni szakvéleményt. (lásd ebben az értelemben: 2012. július 12-i Fra.bo ítélet, C-171/11, EU:C:2012:453, 29. és 30. pont).
- 76 Következésképpen, amint arra a főtanácsnok az indítványának 43. pontjában rámutatott, ha valamely uniós jogszabály azt írja elő, hogy valamely harmonizált szabvány betartása az e jogszabály alapvető követelményeinek való megfelelés vélelmét vonja maga után, ez azt jelenti, hogy minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely egy adott termék vagy szolgáltatás tekintetében érdemben vitatni kívánja ezt a vélelmet, bizonyítania kell, hogy e termék vagy szolgáltatás nem felel meg ennek a szabványnak, vagy hogy az említett szabvány nem megfelelő.
- 77 A jelen ügyben a kért négy harmonizált szabvány közül három, nevezetesen a „Gyermekjátékszerek biztonsága – 5. rész: Kémiai játék(készletek), a kísérletezőkészletek kivételével” című EN 71-5:2015 szabvány; a „Gyermekjátékszerek biztonsága – 4. rész: Kísérletezőkészletek kémiai és hasonló kísérletekhez” című EN 71-4:2013 szabvány; és a „Gyermekjátékszerek biztonsága – 12. rész: N-nitrozaminok és N-nitrozálható anyagok” című EN 71-12:2013 szabvány a 2009/48 irányelvre hivatkozik. A hivatkozásokat 2015. november 13-án tették közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában (HL 2015. C 378., 1. o.). Ezen irányelv 13. cikkének megfelelően azokról a játékokról, amelyeket e szabványok betartásával állítottak elő, vélelmezni kell, hogy megfelelnek az említett szabványokban meghatározott követelményeknek.
- 78 „A kopást és a korróziót szimuláló eljárás a bevonatos darabok nikkelkibocsátásának kimutatására” című EN 12472:2005 + A1:2009 szabványt illetően, az az 1907/2006 rendeletre hivatkozik.
- 79 Márpedig, noha – amint az a jelen ítélet 74. pontjából kitűnik – a harmonizált szabványok tiszteletben tartása általában nem kötelező, e szabvány jelen esetben nyilvánvalóan kötelező, mivel az 1907/2006 rendelet a XVII. Mellékletben szereplő táblázat 27. pontjában előírja, hogy a nikkel tekintetében a CEN által elfogadott szabványokat alkalmazzák vizsgálati módszerként annak igazolására, hogy az érintett termékek megfelelnek e 27. pont (1) és (2) bekezdésének.
- 80 A fenti megfontolásokra tekintettel a jelen ítélet 70. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően meg kell állapítani, hogy a kért harmonizált szabványok az uniós jog részét képezik.

- 81 Másodszor, amint arra a főtanácsnok az indítványának 52. pontjában rámutatott, az EUSZ 2. cikk előírja, hogy az Unió a jogállamiság elvén alapul, amely az Unió valamennyi természetes és jogi személye számára megköveteli az uniós joghoz való szabad hozzáférést, valamint azt a lehetőséget, hogy a jogalanyok egyértelműen megismerhessék jogaikat és kötelezettségeiket (2022. február 22-i Stichting Rookpreventie Jeugd és társai ítélet, C-160/20, EU:C:2022:101, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E szabad hozzáférésnek különösen lehetővé kell tennie, hogy minden olyan személy, akinek védelmét a jogszabály a jog által megengedett keretek között biztosítani kívánja, ellenőrizhesse, hogy az e jogszabályban foglalt szabályok címzettjei ténylegesen megfelelnek azoknak.
- 82 Így az uniós jogszabályok által biztosított joghatásokkal a harmonizált szabvány meghatározhatja a jogalanyok számára biztosított jogokat, valamint az őket terhelő kötelezettségeket, és ezek az előírások szükségesek lehetnek a jogalanyok számára annak ellenőrzéséhez, hogy egy adott termék vagy szolgáltatás ténylegesen megfelel-e az ilyen jogszabályok követelményeinek.
- 83 Harmadszor, emlékeztetni kell arra, hogy az átláthatóság elve elválaszthatatlanul kapcsolódik a nyitottság elvéhez, amely az EUSZ 1. cikk második bekezdésében és az EUSZ 10. cikk (3) bekezdésében, az EUMSZ 15. cikk (1) bekezdésében és az EUMSZ 298. cikk (1) bekezdésében, valamint a Charta 42. cikkében szerepel. Lehetővé teszi többek között a demokratikus rendszerben a polgárok irányában a közigazgatás nagyobb mértékű legitimációjának, hatékonyságának és felelősségének biztosítását (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Stichting Rookpreventie Jeugd és társai ítélet, C-160/20, EU:C:2022:101, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 84 E célból az EUMSZ 15. cikk (3) bekezdésének első albekezdése biztosítja a dokumentumokhoz való hozzáférés jogát, azt a Charta 42. cikke rögzíti, és ezt a jogot többek között az 1049/2001 rendelet hajtotta végre, amely 2. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a rendelet a Parlament, a Tanács vagy a Bizottság birtokában lévő dokumentumokra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2022. február 22-i Stichting Rookpreventie Jeugd és társai ítélet, C-160/20, EU:C:2022:101, 36. pont).
- 85 E körülmények között meg kell állapítani, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek igazolja a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét.
- 86 Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 104. és 105. pontjában megállapította, hogy semmilyen nyomós közérdek nem igazolja a kért harmonizált szabványok e rendelkezés alapján történő hozzáférhetővé tételét.
- 87 Következésképpen a második jogalapnak helyt kell adni, és anélkül, hogy az első jogalap vizsgálata szükséges lenne, a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

- 88 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti. A jelen ügyben ez a helyzet.

- 89 Amint az a jelen ítélet 65–87. pontjából kitűnik, a Bizottságnak a vitatott határozatban el kellett volna ismernie az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett, a jogállamiság, az átláthatóság, a nyitottság és a jó kormányzás elvéből eredő, és a kért harmonizált szabványok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdek fennállását, mivel e szabványok joghatásai miatt az uniós jog részét képezik.
- 90 Következésképpen a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni.

A költségekről

- 91 Az eljárási szabályzat 184. cikke (2) bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.
- 92 E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése szerint – amelyet az említett szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell – a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 93 A jelen ügyben a Bizottságot, mivel peresztes lett, a fellebbezők kérelmének megfelelően kötelezni kell mind a Törvényszék előtti eljárás, mind pedig a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.
- 94 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (4) bekezdése szerint, ha nem az elsőfokú eljárásban beavatkozó fél terjesztette elő a fellebbezést, az elsőfokú eljárásban beavatkozó felet csak akkor lehet a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére kötelezni, ha részt vett a Bíróság előtti eljárás írásbeli vagy szóbeli szakaszában. Ha e fél részt vesz az eljárásban, a Bíróság dönthet úgy, hogy e fél maga viseli saját költségeit. Mivel az elsőfokú eljárás beavatkozói részt vettek a Bíróság előtti fellebbezési eljárás írásbeli és szóbeli szakaszában, úgy kell határozni, hogy maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2021. július 14-i Public.Resource.Org és Right to Know kontra Bizottság ítéletét (T-185/19 és T-425/14, EU:T:2021:445) hatályon kívül helyezi.**
- 2) A Bíróság a 2019. január 22-i C (2019) 639 final bizottsági határozatot megsemmisíti.**
- 3) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi mind az Európai Unió Törvényszéke előtti eljárás, mind pedig a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.**
- 4) Az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN), az Asociación Española de Normalización (UNE), az Asociația de Standardizare din România (ASRO), az Association française de normalisation (AFNOR), az Austrian Standards International (ASI), a British Standards Institution (BSI), a Bureau de normalisation/Bureau voor Normalisatie (NBN), a Dansk Standard (DS), a Deutsches Institut für Normung eV (DIN), a Koninklijk Nederlands Normalisatie Instituut (NEN), a Schweizerische Normen-Vereinigung (SNV), a Standard Norge (SN), a Suomen Standardisoimisliitto ry (SFS), a Svenska institutet för standarder (SIS) és az Institut za standardizaciju Srbije (ISS) maguk viselik mind az elsőfokú eljárásban, mind pedig a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségeiket.**

Alíráások